

б) о усклађености Уставних закона Чешког националног савета и Словачког националног савета с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке и усклађености аката националних савета с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке,

в) о усклађености декрета Владе Социјалистичке Републике Чехословачке и општеобавезујућих законских регулатива савезних министарстава, савезних комитета и других савезних тела државне управе; усклађености владиних директива у обе републике и општеобавезујућих директива министарстава и других званичних централних тела државне управе република с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке и законима Савезне скупштине.

Као и у Југославији, и овде је кључно питање било какве ће бити последице такве поделе. Тим питањем се бавила одредба у члану 90. Уставног закона о чехословачкој федерацији, у којој је, у суштини, употребљен југословенски модел (члан 245. југословенског Устава из 1963). У одредби члана 90. Уставног закона чехословачке федерације нашла је израза расправа о последицама такве одлуке, према којој „Уколико Уставни суд Социјалистичке Републике Чехословачке утврди да постоји несклад у правној регулативи у смислу члана 87, пресудиће да та регулатива, њени делови или одређене њене одредбе, престају да важе. Тела о којима се ради у обавези су да у року од шест месеци од објављивања пресуде Уставног суда Социјалистичке Републике Чехословачке обезбеде усклађеност дате регулативе с Уставом Социјалистичке Републике Чехословачке или другим законима Савезне скупштине. У случају неиспуњавања ове обавезе у погледу дате регулативе, њени делови или неке њене одредбе престаће да важе шест месеци од датума објављивања пресуде.“ од општих судова, и да се према томе, а *contrario*, мора осмислити одредба за њега у систему органа новооформљене федерације. Треба додати да, у противном, у Чехословачкој не би било предвиђено уставно судство. Уставни закон о федерализацији судства, на који се горе позивам, био је одобрен тек 1969. године, када су потпуно ново вођство комунистичке партије и државе, и друге политичке околности које су биле против ове институције, већ били установљени.

Јасно је да је овде као узор послужио члан 245. југословенског Устава од 1963. године, али не и члан 247. Проблемом конкретног утицаја такве одлуке, којим се Југославија бавила између 1963. и 1974. године у виду различитог дејства одлука *ex tunc* (поништење) или *ex nunc* (укидање), чехословачка теорија се није бавила све до 1992. године, због недостатка праксе.

И у области саветодавне улоге уставних судова присутан је утицај Југославије. Године 1968, чланом 89. Уставног закона о чехословачкој федерацији, било је уређено да „Уставни суд Социјалистичке Републике